

На основу члана 58. алинеја 7. Пословника Народне Скупштине Републике Српске – пречишћени текст („Службени гласник Републике Српске“, број: 79/07) Законодавни одбор Народне Скупштине Републике Српске, на сједници одржаној 11. децембра 2007. године, утврдио је пречишћени текст Закона о угоститељству („Службени гласник Републике Српске“, број: 3/04, 37/06, 63/07, 101/07) у којем је означен дан ступања на снагу наведеног закона.

Број: 02/3- 2387 /07
Бања Лука, 11. децембар 2007. године

Предсједник
Законодавног одбора

др Жељко Мирјанић с.р.

ЗАКОН О УГОСТИТЕЉСТВУ **(пречишћени текст)**

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређује се обављање угоститељске дјелатности.

Члан 2.

Угоститељском дјелатношћу, у смислу овог закона, сматра се пружање услуга смјештаја и камповања, припремање хране и пружање услуга исхране, припремање и услуживање пићем и напцима.

Члан 3.

Угоститељску дјелатност обављају предузећа и друга правна лица која су уписана у судски регистар за вршење те дјелатности, односно физичка лица која су за обављање те дјелатности уписана у одговарајући регистар (у даљем тексту: угоститељ), под условима утврђеним овим законом и која посједују рјешење надлежног органа јединице локалне самоуправе (у даљем тексту: надлежни орган) о испуњености услова за обављање угоститељске дјелатности.

Члан 4.

Угоститељска дјелатност обавља се у објектима, просторијама и просторима који чине грађевинску цјелину, функционално повезани, и који испуњавају прописане

услове у погледу изградње, уређаја и опреме за пружање појединих врста угоститељских услуга (угоститељски објекти).

Члан 5.

Угоститељским објектима према овом Закону, сматрају се:

- 1) смјештајни објекти - објекти у којима се пружају услуге смјештаја, исхране и пића,
- 2) угоститељски објекти у којима се пружају услуге исхране, пића, напитака и слично,
- 3) покретни објекти.

Министар трговине и туризма (у даљем тексту: Министар) у споразуму са министрима надлежним за послове здравља и екологије, доноси ближе прописе о врстама угоститељских објеката, о минималним условима у погледу изградње, уређаја и опреме угоститељских објеката и о условима, поступку и начину категоризације угоститељских објеката.

Члан 6.

Угоститељску дјелатност под условима одређеним овим законом у својим пословним просторијама и просторима могу обављати и угоститељске образовне установе (угоститељске школе).

Члан 7.

Поједине угоститељске услуге могу се повремено пружати и изван угоститељског објекта (на сајмовима, вашарима, пригодним прославама и сл.) у складу са посебним условима којима се обезбеђује хигијенска исправност животних намирница и заштита животне средине по претходно прибављеном рјешењу надлежног органа, којим се дозвољава пружање угоститељских услуга изван угоститељског објекта. Рјешење за пружање ових услуга може се издати само угоститељу.

Угоститељском дјелатношћу сматра се и услуживање пићима и напицима из аутомата у којима се врши припрема пића и напитака (безалкохолна пића, кафа, чај и друго). Рјешење за обављање угоститељске дјелатности путем аутомата за припрему пића и напитака издаје надлежни орган. Рјешење за пружање ових услуга може се издати само угоститељу.

Надлежни орган одређује простор, односно мјесто на коме се могу пружати услуге из става 1. и 2. овог члана као и врсте тих услуга, а када се ради о простору и подручју заштићеног природног добра по претходно прибављеној сагласности организације која управља тим добром.

Министар у споразуму са министрима надлежним за послове здравља и екологије прописује ближе услове за пружање угоститељских услуга из става 1. и 2., овог члана.

Члан 8.

Угоститељском дјелатношћу не сматра се :

- 1.) пружање услуга смјештаја и исхране у установама друштвене бриге о дјечи, здравственим, социјалним, образовно-васпитним и другим сличним установама и

удружењима, ако се те услуге пружају лицима запосленим у тим установама, односно удружењима,

2.) пружање услуга исхране и пића које за потребе запослених, односно својих чланова организују у својим просторијама у току процеса рада предузећа, установе, државни органи и друге организације, ако пружање тих услуга нису повјерили угоститељу,

3.) пружање услуга смјештаја и исхране у одмаралиштима и другим сличним објектима намијењеним запосленима, односно члановима спортских, омладинских, хуманитарних и других организација које организују пружање тих услуга ради остваривања циљева свог дјеловања, осим ако се у тим објектима пружају услуге и трећим лицима.

II – ПРЕДМЕТ И НАЧИН ПОСЛОВАЊА

Члан 9.

За рад угоститељског објекта морају да буду обезбијеђени пословни простор, уређаји и опрема.

Пословни простор из претходног става овог члана су просторије изграђене у складу са урбанистичко-грађевинским прописима, које прописује или ближе уређује надлежно министарство својим подзаконским актом, а што утврђује надлежни орган рјешењем о употребној дозволи.

Постојање рјешења о употребној дозволи није услов за издавање одобрења за обављање угоститељске дјелатности, али се ова чињеница провјерава заједно са утврђивањем постојања услова из става 2. овог члана.

Угоститељ може да почне обављање дјелатности, да обавља дјелатност и да мијења услове њеног обављања када од надлежног органа јединице локалне самоуправе добије рјешење којим му се одобрава обављање дјелатности.

Угоститељ је обавезан да органу надлежном за издавање рјешења из става 4. овог члана поднесе доказе о испуњености услова за обављање угоститељске дјелатности и то: овјерену копију уписа у регистар надлежног суда (за правна лица) и овјерену писану изјаву да су испуњени прописани услови које морају да испуњавају пословне просторије, опрема, уређаји и средства помоћу којих се обавља угоститељска дјелатност.

Надлежни орган из става 4. овог члана у поступку издавања рјешења којим се одобрава обављање угоститељске дјелатности не провјерава правни основ коришћења пословног простора.

Надлежни орган из става 4. овог члана, дужан је да подносиоцу захтјева који испуњава услове из става 5. овог члана изда рјешење којим се одобрава обављање угоститељске дјелатности у року од осам дана након подношења захтјева.

Испуњеност услова из ст. 1. и 2. овог члана провјерава надлежна инспекција у редовном инспекцијском прегледу, а најкасније у року од 15 дана након доношења рјешења којим се одобрава обављање угоститељске дјелатности, без обзира да ли је извршена категоризација из члана 12. овог закона и без обзира да ли је угоститељски објекат почео да ради у складу са чланом 12. став 3. овог закона.

Након извршеног инспекцијског прегледа из става 8. овог члана, надлежан

инспектор сачињава записник о извршеном инспекцијском прегледу.

Уколико се у инспекцијском прегледу утврди да за пословни простор за који је добио одобрење за обављање угоститељске дјелатности угоститељ не посједује употребну дозволу из става 2. овог члана, надлежни инспектор о томе обавјештава орган управе надлежан за област уређења простора.

Уколико се инспекцијским прегледом утврди да нису испуњени услови из ст. 1. и 4. овог члана, надлежан инспектор обавезан је да предузме мјере и радње у складу са одредбама закона којима се уређује област инспекција и осталих закона.

Члан 10.

Угоститељ који је физичко лице – предузетник има неограничену одговорност за штету проузроковану трећим лицима која је изазвана давањем нетачне изјаве о испуњавању услова из члана 9. став 5. овог закона.

Угоститељи који имају закључен уговор о ортаклуку имају неограничену солидарну одговорност за штету проузроковану трећим лицима која је изазвана давањем нетачне изјаве о испуњавању услова из члана 9. став 5. овог закона.

Угоститељ који је правно лице, има неограничену одговорност, а власник, односно сувласници неограничену солидарну одговорност за штету проузроковану трећим лицима која је изазвана давањем нетачне изјаве о испуњавању услова из члана 9. став 5. овог закона.

Министар за област трговине и туризма (у даљем тексту: министар) у року од шест мјесеци рачунајући од дана 26. јула 2007. године прописује садржај изјаве из члана 9. став 5. овог закона.

Члан 11.

Рјешење за обављање угоститељске дјелатности престаје да важи у складу са Законом о предузећима и Законом о занатско-предузетничкој дјелатности.

О престанку важења рјешења за обављање угоститељске дјелатности надлежни орган обавјештава орган Пореске управе и Републичку управу за инспекцијске послове.

III - КАТЕГОРИЗАЦИЈА УГОСТИТЕЉСКИХ ОБЈЕКТАТА

Члан 12.

Угоститељски објекти за смјештај и ресторани разврставају се у категорије у складу са стандардима прописаним за поједине врсте тих објеката у погледу урађаја, опреме и квалитета услуга.

Категорија угоститељског објекта, на захтјев угоститеља, одређује се рјешењем министра.

Угоститељски објекат из става 1. овог члана може да отпочне са радом када му Министарство трговине и туризма (у даљем тексту: Министарство) одреди категорију.

У случају да категоризација угоститељског објекта није обавезна у складу са ставом 7. овог члана, угоститељски објекат може отпочети са радом након издавања рјешења из члана 9. став 4. овог закона.

Против рјешења из става 2. овог члана не може се изјавити жалба, али се може покренути управни спор.

На улазу у сваки угоститељски објекат из става 1. овог члана мора бити истакнута прописана ознака врсте и категорије објекта.

Министарство води регистар категорисаних угоститељских објеката.

Министар ће посебним правилником прописати врсту угоститељских објеката који подлијежу обавезној категоризацији.

Члан 13.

Рјешење о одређивању категорије угоститељског објекта издаје се са важношћу од четири године.

Рјешење из става 1. овог члана мора бити видно истакнуто у објекту коме је одређена категорија.

Ако се у року за које је издано рјешење о одређивању категорије угоститељског објекта, промијени субјект који обавља дјелатност у том објекту, нови субјект који ће обављати дјелатност дужан је да прије почетка обављања дјелатности прибави рјешење о одређивању категорије.

Ако се у року из става 1. овог члана одступи од прописаних стандарда за категорију угоститељског објекта која је одређена, угоститељ је обавезан да у року од осам дана од промјене стандарда поднесе захтјев ради распоређивања објекта у одговарајућу категорију

Промјена категорије угоститељског објекта врши се на начин и по поступку прописаном за одређивање категорије угоститељског објекта.

Угоститељ сноси трошкове одређивања категорије угоститељског објекта.

Трошкови из претходног става плаћају се прије подношења захтјева за одређивање категорије.

Министар својим рјешењем о именовању комисије за категоризацију објеката, а у складу са другим законским прописима одређује и трошкове категоризације.

Члан 14.

Физичка лица могу пружати услуге смјештаја и исхране туристима изнајмљивањем кућа, станова и соба који им служе само за одмор.

Члан 15.

Физичка лица која пружају услуге из члана 14. овог закона, као и чланови њихових домаћинстава морају испуњавати прописане здравствене услове.

Куће, станови и собе за одмор које физичка лица издају туристима морају испуњавати прописане санитарно-хигијенске услове и бити категорисане.

Члан 16.

Категорију куће, стана, односно собе за одмор, на захтјев физичког лица, одређује надлежни орган.

Рјешење из става 1. овог члана издаје се у року од 30 дана од дана подношења

захтјева са важношћу од 3 године.

Промјена категорије куће, стана, односно собе за одмор врши се на начин и по поступку прописаним за одређивање категорије угоститељског објекта.

Против рјешења надлежног органа може се у року од 15 дана од дана пријема рјешења изјавити жалба министарству.

Трошкове одређивања категорије куће, стана, односно собе за одмор сноси физичко лице.

Члан 17.

Министар у споразуму са министрима надлежним за послове здравља и екологије доноси пропис о санитарно-хигијенским условима, категоризацији кућа, станова односно соба за одмор, поступку и начину одређивања категорије.

Члан 18.

Надлежни орган води регистар категорисаних кућа, станова, односно соба за одмор, чији садржај и начин вођења прописује министар.

Члан 19.

Физичко лице куће, станове, односно собе за одмор издаје преко организације регистроване за обављање туристичке, односно угоститељске дјелатности, на основу уговора са том организацијом.

Уговор из става 1. овог члана доставља се ради евидентирања надлежном органу.

Члан 20.

Физичка лица која пружају услуге из члана 14. овог закона дужна су да:

- 1) у свакој кући, стану, односно соби за одмор која се издаје туристима, истакну прописану ознаку категорије куће, стана, односно собе за одмор одређену рјешењем надлежног органа,
- 2) одржавају просторије, опрему и пружају услуге према прописаним стандардима за категорију куће, стана, односно собе за одмор која им је одређена рјешењем надлежног органа,
- 3) видно истакну цијене услуга које пружају и придржавају се тих цијена,
- 4) утврде нормативе хране ако пружају услуге исхране и придржавају се тих норматива.

IV - УГОСТИТЕЉСКЕ УСЛУГЕ УГОСТИТЕЉА У СЕОСКОМ ДОМАЋИНСТВУ

Члан 21.

Под условима утврђеним овим законом, прописима донесеним у складу са овим законом и другим условима прописаним посебним прописима физичко лице у домаћинству (у даљем тексту угоститељ) може:

- 1) изнајмљивати гостима куће, апартмане и собе за одмор којих је власник или носилац права коришћења до укупно највише 10 соба,
- 2) организовати камп на властитом земљишту за највише десет смјештајних јединица.

Угоститељ из става 1. овог члана може пружати и услуге исхране само гостима којима издаје просторе за смјештај.

Куће, апартмани, собе за одмор и кампови које физичка лица издају туристима морају испуњавати прописане санитарно-хигијенске услове и бити категорисани.

Категорију куће, апартмана, собе за одмор и кампа на захтјев физичког лица одређује надлежни орган.

Министар у споразуму са министрима надлежним за послове здравља и екологије доноси пропис о санитарно-хигијенским условима, категоризацији кућа, апартмана, соба и кампа, поступку и начину одређивања категорије.

Члан 22.

Угоститељ који пружа услуге у сеоском домаћинству не може користити рад особа које нису чланови његовог домаћинства.

Угоститељ и чланови његовог домаћинства морају испуњавати прописане здравствене услове.

У сеоском домаћинству, угоститељске услуге (услуживање храном и пићем) углавном се обављају из програма властите производње.

Члан 23.

За пружање услуга из члана 21. овог закона угоститељ је обавезан прибавити рјешење надлежног органа.

V- КАМПОВАЊЕ

Члан 24.

Камповањем у смислу овог закона сматра се смјештај и боравак особа у природи, под шатором и другим сличним објектима (камп кућице, камп приколице) на подесном и ограђеном земљишту на коме се гостима изнајмљују простори за камповање или камп јединице за смјештај властите или у кампу изнајмљене опреме.

Правна и физичка лица могу организовати услуге камповања под условима утврђеним овим законом.

Земљиште за камповање одређује надлежан орган својом одлуком.

За пружање услуга камповања, правно или физичко лице обавезно је прибавити

рјешење надлежног органа.

Категорију кампа на захтјев правног односно физичког лица одређује надлежни орган.

Министар у споразуму са министрима надлежним за послове здравља и екологије доноси пропис о санитарно-хигијенским условима, категоризацији кампа, поступку и начину одређивања категорије.

VI - ОБАВЕЗЕ УГОСТИТЕЉА

Члан 25.

Угоститељ је дужан да:

- 1) на улазу у угоститељски објекат видно истакне врсту и назив угоститељског објекта као и распоред радног времена и истог се придржава у свом пословању,
- 2) у угоститељском објекту одржава просторије и опрему и ниво услуга сагласно прописаним условима, односно категорији која му је одређена,
- 3) истакне цијене хране, пића и напитака на уобичајеним цјеновницима који морају бити доступни корисницима услуга у свако вријеме и придржава се истакнутих цијена,
- 4.) истакне цијене смјештаја, пансиона, полупансиона и собе са доручком у соби и омогући корисницима услуга увид у цијене тих услуга на рецепцији као и да у цјеновнику истакне износ боравишне таксе,
- 5.) у објектима за смјештај гостију, у пропагандним публикацијама обавезно назначи врсту и категорију објекта која му је одређена рјешењем министра,
- 6.) да се придржава истакнутих, односно објављених цијена,
- 7.) за сваку пружену услугу изда блок-регистар благајне или рачун са спецификацијом услуга,
- 8.) утврди нормативе о утрошку намирница и пића за поједине услуге прехране и пића, на захтјев госта дужан је предочити нормативе,
- 9.) у сваком угоститељском објекту води пословну књигу која садржи евиденцију о набавци робе која служи за пружање угоститељских услуга, са посебним доказима о поријеклу робе,
- 10.) утврди кућни ред у угоститељском објекту за смјештај и истакне га на рецепцији, а извод из кућног реда обавезно истакнути у свим собама и апартманима,
- 11.) води књигу гостију у угоститељском објекту за смјештај,
- 12.) води књигу утисака на прописан начин,
- 13.) врши услуживање пића искључиво у стакленој амбалажи, чиме се искључује могућност коришћења PET амбалаже (пластична амбалажа).

Министар ће посебним актом прописати облик, садржај и начин вођења књиге промета, књиге гостију те књиге жалби критеријума кућног реда.

Члан 26.

Скупштине градова и општина својом одлуком одређују радно вријеме угоститељских објеката, у складу са критеријумима које прописује министар, узимајући у обзир врсту и локацију угоститељског објекта.

VII - ИНСПЕКЦИЈСКИ НАДЗОР

Члан 27.

Надзор над спровођењем овог закона и прописа донесених на основу овог закона врши Министарство.

Инспекцијски надзор над спровођењем овог закона врши надлежна инспекција у складу са овлашћењима утврђеним посебним законима.

VIII - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 28.

Новчаном казном у износу од 3.000 КМ до 10.000 КМ казниће се за прекршај правно лице, ако:

- 1) обавља угоститељску дјелатност без одобрења надлежног органа (чл. 3., чл. 7. ст. 1. и 2. и члан 9.),
- 2) обавља угоститељску дјелатност, а не испуњава прописане услове у погледу пословних просторија, уређаја и опреме, односно поднесе писану изјаву са нетачним подацима из члана 9. ст. 1. и 5. овог закона,
- 3) рјешење о одређивању категорије угоститељског објекта није видно истакнуто у објекту коме је одређена категорија (члан 13. став 2.),
- 4) нови субјект који ће обављати угоститељску дјелатност прије почетка обављања те дјелатности не прибави рјешење о одређивању категорије, односно не поднесе захтјев за одређивање одговарајуће категорије (члан 13. ст. 3. и 4.),
- 5) пружа услуге камповања без прибављеног рјешења надлежног органа за пружање тих услуга (члан 24. став 4.),
- 6) издаје камп туристима прије него што је извршена његова категоризација (члан 24. став 5.),
- 7) користи робу за пружање угоститељских услуга, без прописане документације о њеном поријеклу и ако у угоститељском објекту буде пронађена роба која служи за пружање угоститељских услуга, а није евидентирана у пословним књигама (члан 25. став 1. тачка 9.)
- 8) не пружа угоститељске услуге у складу са чланом 25. овог закона.

За радње из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу новчаном казном у износу од 1.000 КМ до 3.000 КМ.

Новчаном казном у износу од 1.500 КМ до 3.000 КМ казниће се за прекршај правно лице ако не обавља угоститељску дјелатност у складу са чланом 24. став 1. тачка 13. овог закона.

За радње из става 3. овог члана казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном у износу од 1.000 КМ до 3.000 КМ.

За радње из става 3. овог члана казниће се физичко лице (предузетник) новчаном казном у износу од 500 КМ до 1.000 КМ.

Предузећу или другом правном лицу суд ће изрећи заштитну мјеру забране обављања дјелатности у објекту у трајању од шест мјесеци до годину дана, ако у току пословне године три или више пута почини прекршај непридржавања одлуке јединице локалне самоуправе којом се одређује радно вријеме угоститељских објеката.

Члан 29.

Новчаном казном у износу од 500 КМ до 1.500 КМ казниће се за прекршај физичко лице, ако:

1) обавља угоститељску дјелатност без одобрења надлежног органа (члан 3., члан 7. ст. 1. и 2. и члан 9.),

2) обавља угоститељску дјелатност, а не испуњава прописане услове у погледу пословних просторија, уређаја и опреме, односно ако поднесе писану изјаву са нетачним подацима из члана 9. ст. 1. и 4. овог закона,

3) рјешење о одређивању категорије угоститељског објекта није видно истакнуто у објекту коме је одређена категорија (члан 13. став 2.),

4) нови субјект који ће обављати угоститељску дјелатност прије почетка обављања те дјелатности не прибави рјешење о одређивању категорије, односно у року не поднесе захтјев за одређивање ниже категорије (члан 13. ст. 3. и 4.),

5) издаје куће, станове, односно собе за одмор прије него што је извршена њихова категоризација (чл. 15., 21. и 24.),

б) не пружа угоститељске услуге у складу са одредбама члана 20., овог закона,

7) пружа услуге камповања без прибављеног рјешења надлежног органа за пружање тих услуга (члан 24. став 4.),

8) користи робу за пружање угоститељских услуга без прописане документације о њеном поријеклу и када у угоститељском објекту буде пронађена роба која служи за пружање угоститељских услуга, а није евидентирана у пословним књигама (члан 25. став 1. тачка 9.),

9) не пружа угоститељске услуге у складу са чланом 25. овог закона.

Члан 30.

Новчаном казном у износу од 500 до 1.500 КМ казниће се за прекршај физичко лице у домаћинству ако користи рад лица који нису чланови његовог домаћинства (члан 22. став 1.) и врши пружање услуга прије прибављања одобрења надлежног органа (члан 23.).

Члан 31.

За прекршаје утврђене чл. 28. и 29. почињене други пут у року од двије године од правоснажности рјешења о прекршају, уз новчану казну, изрећи ће се угоститељу и заштитна мјера забране обављања угоститељске дјелатности у наведеном објекту у трајању од три мјесеца до једне године.

IX - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 32.

Правна и физичка лица која обављају угоститељску дјелатност дужна су да ускладе своје пословање са одредбама овог закона у року од годину дана након доношења прописа из члана 5. став 2. овог закона.

Правна и физичка лица која обављају дјелатност у објектима који по одредбама овог закона подлијежу обавези разврставања у категорије дужна су да називе и категорије објеката ускладе са одредбама овог закона у року од годину дана по доношењу прописа из става 1., овог члана.

Правна и физичка лица која по овом закону не могу обављати угоститељску дјелатност или не ускладе пословање са одредбама овог закона у року из става 1., овог члана, престаје важност досадашњих одобрења која се односе на обављање угоститељске дјелатности, што ће надлежни орган утврдити рјешењем.

Члан 33.

Министарство је дужно ускладити подзаконске акте са одредбама овог закона у року од три мјесеца рачунајући од дана 20. јануара 2004. године.

До усаглашавања подзаконских аката из става 1. овог члана примјењиваће се подзаконски акти донесени на основу Закона о туризму и угоститељству ("Службени гласник Републике Српске", број 32/94).

Члан 34.

Забрана услуживања пића у PET амбалажи (пластичној амбалажи) примјењиваће се након истека рока од 12 мјесеци рачунајући од дана 26. јула 2007. године.

Члан 35.

Дана 20. јануара 2004. године престаје да важи Закон о туризму и угоститељству ("Службени гласник Републике Српске" бр. 32/94).

Члан 36.

Овај закон је ступио на снагу 20. јануара 2004. године, односно 05. маја 2006. године, односно 26. јула 2007. године.